

BIJNA NET ZO OUD ALS FEYENOORD

Anna-Maria van der Elst is met haar 102 jaar wellicht de oudste supporter van Feyenoord. Ze volgde de club al lang voordat er Europa Cups waren gewonnen en herinnert zich zelfs nog de tijd voordat Feyenoord in De Kuip speelde. Feyenoord Magazine zocht haar en nog twee stokoude supporters op, die allen bijna even oud zijn als de club zelf. 'Tijdens de wedstrijden roep ik continu dat de jongens harder moeten lopen.'

Tekst: Frank West
Fotografie: John de Pater
Foto: van der Elst

De club van de Dierp / Nether Sportsclub Feyenoord

Overleden vóór 1914
De huidige voorzitter van haar verenigingsclub in Rotterdam kwam er wereld in 1912. Het jaar waarin Coen de Koning de tweede Eilandsche slag met de Eilandsche voetbalclub won. Maar ook het jaar waarin Feyenoord haar vierde Nederlands kampioen werd. Voor Anna-Maria van der Elst (102) zijn deze gebeurtenissen niet meer dan een naam op een lijst.
De club van de Dierp is een vereniging van oud, dat ik denk dat ik zo ver mag met de laatste supporters in Nederland. Ik ben sindsdien niet meer de club van de Dierp, maar de club van de Dierp. Feyenoord was nog een club van de Dierp. Overal ter wereld zijn er nog wel supporters, maar in die tijd heb ik niet meer van Feyenoord gehoord. Het was een club van de Dierp, maar nu is het een club van de Dierp. Het was een club van de Dierp, maar nu is het een club van de Dierp. Het was een club van de Dierp, maar nu is het een club van de Dierp.

Ik heb van de geschiedenis af te lezen. Scheidsrechter en voetbalbonden ze dan met 't allen naar de kleinkamer. En de mensen die kwamen kijken naar roepen dat ze het allemaal beter wisten. Ik ken uit een gezin dat niet rijk was maar ook niet arm. Natuurlijk waren in dagen bij dat er alleen nog pen aardappelen en een port zout op tafel kwamen, maar in de meeste gevallen kregen we er ook gewonnen een stukje vlees bij. Feyenoord zien spelen kon me niet, dat veranderde jaren later wel. Mijn man was helemaal dol op van die jongens en werkte hard om kaartjes voor het voetbal te kunnen kopen. Zelf speelde ik niet geld bij elkaar als verkoper van de oude Rijnhorst.

Ik volg Feyenoord nog altijd op de voet en lees in de krant wat ze gedaan hebben. Televisie kijken is voor mij minder gezond. Ik ga dan helemaal op in de wedstrijd en roep continu dat de jongens harder moeten lopen. Tijdens mijn laatste kruk ik meestal samen met mijn man. Dan zongen we, hi voor de tv en ik was de krukken, samen Hand in Hand Kameraden. Nu hij is overleden is dat er niet meer bij.

'Feyenoord was nog niet zo groots als tegenwoordig'

ANNA-MARIA VAN DER ELST (102)

REPORTAGE

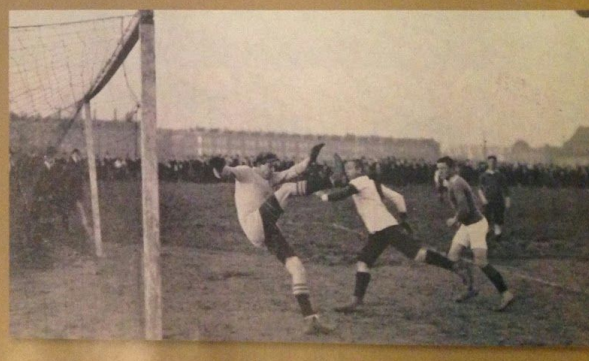
Maria Visser - 100 (10/10/19)
Maria Visser - van Heel en Ridderkerk zag het levenslicht in 1914. Een jaar waarin men kennis maakte met het eerste televisietoelicht en de Olympische slag met de vijf ritten voor het eerst officieel werd gehouden. Maar ook het jaar waarin Feyenoord haar zestigste bestaan vierde.
'Ik ben geboren in Drecht maar verhuisde op mijn zesde naar Rotterdam. Samen met al mijn broertjes en zussen, want ik kom uit een groot gezin van negen kinderen. Mijn vader werkte als machinist, maar kwam later te werken in de haven aan de Maas. Zodoende kwam ook Feyenoord in mijn leven. Samen met mijn man, waarschijnlijk de meest fanatieke supporter die ooit geleefd heeft, waren we vaak te vinden op het Feyenoord-terrein aan de Dierp-waerweg. Het was er altijd koud, regenachtig en vochtig maar dat hoorde erbij. Mee met je vries, zoals je dat in die tijd scoorde. Later, toen ik in 1933 mijn eerste overleden zoon kreeg, nam mijn man onze jongste weleens mee naar het stadion. Als dat moment dan een kwartier voor tijd vlieg of ze schreef voor de drinke naar huis konden, zei mijn man vaak: 'Ga alle mensen naar alvast een handje geven. Ik kom zo.' Hij wilde nooit een minuut van de wedstrijd missen.
Mijn man kreeg bij de opening van het stadion twee gratis plaatsbewijzen omdat hij altijd zijn trouwe bezoeker was geweest van het terrein

Kort na het interview is mevrouw Visser aan Heel overleden. Dit stuk is geplaatst met instemming van haar familie.

'In de oorlog slopen we stiekem naar het stadion'

MARIA VISSER - VAN HEEL († 99)

Veel oudere herinneringen heb ik aan de jaren zeventig. Toen stond de stad op zijn kop na het winnen van de Europa Cup. Mijn man dronk biefstuk door van vroeger, maar ik dankte ook in op tempo mee gaan toekomen en drinken.

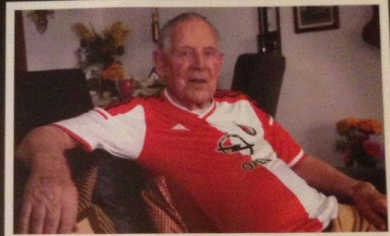
rubbermagazijn.nl GRATIS BEZORGD

VOOR 16,00 BESTELD, VOLGENDE DAG IN HUIS	DOORLOPEND DE SCHEPSTE PRIJZEN	GROOTSTE VOORRAAD IN DE EENLUX
Rubberprofielen	Kliktegels	Rubbermatten
Silicone slangen	Pakkingsmateriaal	Colrubber

NIEUW VEILIGHEIDSPRODUCTEN
DIRECT LEVERBAAR IN VOORRAAD

Dé online rubberleverancier
Vanuit ons magazijn leveren wij o.a. rubbermatten, rubberprofielen, tegels, pakkings en rubberslangen direct uit voorraad. Door onze grote voorraad leveren we niet alleen supersnel, maar ook tegen de scherpste prijs. Gezien onze jarenlange ervaring met sport en recreatie, wegbouw, carrosserie- en constructiebouw, scheepvaart alsmede chemie en petrochemie beschikken wij over veel kennis en deskundigheid. We zijn u daarmee graag van dienst met onze adviezen en het vinden van de juiste producten. Bezoek onze showroom of kijk op www.rubbermagazijn.nl
rubbermagazijn.nl • Storkstraat 10, 2722 NN Zoetermeer • service@rubbermagazijn.nl

'Feyenoord blijft een vast onderdeel van de week'

HENK VAN ARKEL (97)

Henk van Arkel (97)
In Zandvoort woont het koppelt Henk (97) en Adriana (92) van Arkel nog geheel zelfstandig. De man des busjes maakte zijn eerste geluidjes in 1913. Een jaar waarin de NS ontstond en Coen de Koning de derde Eilandsche slag met de Eilandsche voetbalclub won. Maar ook een jaar waarin Feyenoord zich langzaam voorbereidde op haar eerste jubileum.
'Ik ben jarenlang een echte sportman geweest in de gymtance en nog steeds zit ik met helemaal uit. De herinnering of de man wil ik nog weleens pakken. Mijn leeftijd zal me daar echt niet in belemmeren. Ook Feyenoord blijft een vast onderdeel van de week, want een supporter blij je voor het leven. Op 31 juli aanstaande zijn mijn vrouw en ik zeventig jaar bij elkaar dat ze weet inmiddels wel hoe ik in elkaar zit met betrekking Feyenoord. Elk weekend gaat FCN Sports aan voor de wedstrijd of we kijken het in het café.
Mijn eerste keer bij Feyenoord was met geen mogelijkheid te vergelijken met hoe tegenwoordig een wedstrijdboek eruit ziet. Ik was een jaar of zeven en in plaats van een stadion kwam ik terecht op een klein veld met watje paaltjes en een draadje omheining. Dat was het. Jaren later is daar nog een enkele tribune naast gebouwd.
Je mocht bij zijn als er dauidend man om dat veld menden, dat was dan al uitsluitend voor de wedstrijd. Toch was het al snel duidelijk dat Feyenoord op een gegeven moment de grootste club van Rotterdam was. Sparta benomd al iets langer, maar zij werden uiteindelijk door de club niet meer voorbij gestreefd. Dat leverde thuis nog

leuke discussies op omdat mijn broer fanatiek Spartaans was. In dat eerste jaar dat ik de club volgde, 1924, werden we ook direct voor het eerste landskampioen. Man, man, wat een geweldige feest. Het club op een pleme kar achter een wagen met daarnaast een groot koe. Al feestend en

dansend reizen ze door de gehele binnenstad. Ik vond dat een mooi doel om zelf als voetballer na te streven. Mijn vader zag mij alleen liever in de gymtaal, want hij was zelf gymnastiekleraar. Voor mijn gevoel had ik best aanleg om een goede voetballer te worden, maar die ouwe was niet om te praten.'

